

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 9/2017

25.01.2017. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Стаменковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 2 К.бр.593/2015 од 24.02.2016. године и Апелационог суда у Нишу 16 Кж.1.бр.676/16 од 15.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Стаменковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 2 К.бр.593/2015 од 24.02.2016. године и Апелационог суда у Нишу 16 Кж.1.бр.676/16 од 15.07.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 2 К.бр.593/2015 од 24.02.2016. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године која се неће извршити уколико окривљени у периоду од 2 (две) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 16 Кж.1.бр.676/16 од 15.07.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Основног суда у Нишу 2 К.бр.593/2015 од 24.02.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Горан Стаменковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд

укине нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не опредељује ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ истиче да је произвољно закључивање нижестепених судова да је окривљени извршио обијање кафане „ВВ“ у насељу ..., обзиром да то не произилази из садржине изведених доказа и то пре свега записника о увиђају у којем се не констатују оштећења на споредним улазним вратима кафане, затим криминалистичко-техничке документације, као и осталих изведених доказа, а у прилог одбране окривљеног да је имао кључ од улазних врата кафане и да их је откључао и узео ствари на име дуга је и исказ сведока ГГ, а што у ствари представља оспоравање оцене доказа и чињеничних утврђења у правноснажним пресудама.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Стаменковића на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ВЖ